

LOT

(sau LUT)

Nebunii-s pe ulițe și pe la poartă
Prin parcuri, prin holde, prin vii
Prin școli și birouri, prin fiece soartă
Prin locuri de suflete duse-n pustii...

E lumea întreagă o Mare prea Moartă
Și sare și sulf se revarsă-n stihii
Și-i cerul prea negru de fum ce se-nalță
Din hăul cetăților fostei câmpii...

Sodoma, Gomora și Adma consoartă
Și chiar Țeboimul se-alătură, știi
Rămâne Țoarul cu Lot tristă artă
Și-n zori Răsăritul îi prinde de vii...

.....

Departe de Valea Iordanului, iată
Cu mintea prin cețuri de vii aurii
Sedus de himere stă Lot pe o piatră
Când zorii-l trezesc din prelungi reverii...

De vin și incest conștiința-i pătată
Și n-o s-o mai șteargă nimic pe vecii
Moab și Amon se vor naște îndată
Dușmanii de moarte-ai învinsei domnii...

Rămâne-va sufletu-n chin să se zbată
De tot ce-a văzut și-a-auzit, fistichii
Îi joacă-n retină imagini de gloată
Aprinsă de poftă de carne de vii...

Și stâlpul de sare fiori să-i străbată
Și fiice mondene și vin, dar și fii
Și peșteri perene-i vor fi de-acum vatră
Aducere-aminte e Lot, tu să știi...
